

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **R. M.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o **přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 12. 7. 2012, č. j. MSK 80290/2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Žalobce **j e p o v i n e n** zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Ostravě náklady řízení ve výši **1.617,- Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst.1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 5. 10. 2011 v 11:16 hod. v Novém Jičíně na ul. Císařská u pily, ve směru jízdy od Starého Jičína, řídil osobní motorové vozidlo Peugeot Partner, r. z. X, bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po jeho požití, kdy by mohl být ještě pod jeho vlivem, kdy mu byla kalibrovaným dechovým analyzátozem zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,30 g/kg, po započtení maximální stanovené odchylky ve výši 0,24 g/kg, vyhodnocena jako hladina alkoholu ve výši nejméně 0,06 g/kg. Tímto jednáním měl porušit ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, za což mu byla podle ust. § 125c odst. 4 písm. d) a § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč, a současně sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Byla mu uložena povinnost uhradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč. Splatnost pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Městský úřad Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodl dne 23. 5. 2012, pod č. j. OD/80633/211/Mi.-1685 tak, že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že za důkazní základ pro své rozhodování správní orgán vzal oznámení postoupené Policií ČR, vyjádření k naměřené hodnotě, záznam o dechové zkoušce, protokol o lékařském vyšetření, kalibrační protokol a ověřovací list a další podklady obsažené v přestupkovém spise. V odůvodnění odkázal na metodický pokyn Ministerstva zdravotnictví č. ZD 10/2006, publikovaný ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví 7/2006, ve kterém je uvedeno, že zjištění množství nad 0,2 promile alkoholu v krvi vyšetřované osoby metodou plynové chromatografie a 0,3 promile alkoholu v krvi vyšetřované osoby Widmarkovou zkouškou je vždy považováno za prokázané, že vyšetřovaná osoba požila určité množství alkoholického nápoje. K námitce obviněného, že výsledek měření byl zkreslen požitím léčebných medikamentů, uvedl, že opakování dechových zkoušek se provádí právě za účelem vyloučení možnosti zbytkového alkoholu v dutině ústní, popř. medikamentů. Zkouška provedená po 5-ti minutách potvrdila výsledek zjištěný při první dechové zkoušce, neboť jejich rozdíl nebyl v souladu s danou metodikou vyšší než 10 %. Od naměřené hodnoty alkoholu byla odečtena maximální stanovená odchylka ve výši 0,24 g/kg a po uvážení této odchylky byla provedeným vyšetřením zjištěna hladina alkoholu nejméně ve výši 0,06 g/kg. Správní orgán pak odůvodnil i druh a výši sankce.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Městského úřadu Nový Jičín ze dne 23. 5. 2012, č. j. OD/80633/2011/Mi.-1685 potvrdil. V odůvodnění se vypořádal se všemi námitkami

vznesenými v odvolání a vzal za prokázané, že obviněný zavinil přestupek nejméně z nevědomé nedbalosti, a to i s ohledem na relativně nízkou výslednou prokázanou hodnotu alkoholu v krvi ve výši 0,06 g/kg. V ČR platí tzv. nulová tolerance, tzn., že jakákoliv hladina alkoholu v krvi řidiče při řízení motorového vozidla vyšší než 0 g/kg se posuzuje jako řízení vozidla pod vlivem alkoholu.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 30. 7. 2012 navrhl zrušit rozhodnutí žalovaného a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení a rozhodnutí, a rozhodnout tak, že žalobce má nárok na náhradu soudních výdajů, jež tvoří náhradu soudního poplatku. Současně dal výslovný souhlas, aby o žalobě bylo rozhodnuto bez nařizování ústního jednání. Uvedl, že bylo rozhodnuto správním orgánem I. stupně v jeho nepřítomnosti, žalovaný nepostupoval zcela v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, žalovaný založil své rozhodnutí na nesprávných závěrech a tendenčně přistupoval k hodnocení věci, ve snaze neprolomit rozhodnutí správního orgánu I. stupně, žalovaný se zcela a bezesbýtku nevypořádal se všemi odvolacími důvody, zejména s námitkou nepřezkoumatelnosti a zmatečnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a postupem žalovaného byla poškozena práva žalobce na spravedlivý proces, bylo ponecháno v platnosti nezákonné správní rozhodnutí, čímž došlo k libovůli ze strany žalovaného.

[5] Dne 25. 9. 2012 žalobce doplnil svou žalobu tak, že předložil znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie č. 7000, včetně faktury a uvedl, že v průběhu řízení před prvostupňovým správním orgánem navrhoval znalecký posudek, ale prvostupňový správní orgán důkaz neprovedl, neboť se mu jevil nadbytečný. Proto na vlastní náklady nechal vypracovat znalecký posudek, který nyní předkládá. Současně navrhuje, aby byla žalovanému uložena povinnost uhradit i náklady spojené s vypracováním tohoto znaleckého posudku.

Vyjádření žalovaného

[6] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby a uvedl, že dechová zkouška byla provedena schváleným dechovým analyzátozem, jehož způsobilost k měření je prokázána ověřovacím listem. Pokud jde o namítané nedodržení návodu k obsluze, žalobce konkrétně netvrdil, v čem by nesprávné použití přístroje mělo spočívat, přičemž měření a opakované byla provedena v časovém odstupu delším než pět minut s rozdílem menším než deset procent, protože je vyloučeno, aby byl výsledek dechových zkoušek ovlivněn sirupem proti kašli, který měl žalobce užít. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[7] Dne 16. 1. 2012 bylo zahájeno řízení o přestupku, včetně předvolání obviněného k ústnímu jednání na 8. 2. 2012 (obviněnému doručeno 19. 1. 2012). Správnímu orgánu byla zaslána plná moc ze dne 24. 1. 2012 pro P. J. B., BA (H.), bytem V. B. Správní spis obsahuje dále:

- oznámení o přestupku ze dne 14. 10. 2011 vystavené Policií ČR, záznam o dechové zkoušce ze dne 7. 10. 2011 přístrojem Dräger v 11:16 hod. s hodnotou 0,30 ‰ a v 11:22 hod. s hodnotou 0,29 ‰ (zkoušky provedeny dne 5. 10. 2011), výstup z lékařského vyšetření při ovlivnění alkoholem v Nemocnici s poliklinikou v Novém Jičíně, interní ambulance, ve kterém uvedeno, že dne 5. 10. 2011 v 11:45 hod. byl proveden odběr krve a ve 12:30 hod. započalo lékařské vyšetření se zjištěním, že spojivky překrvené a dech vyšetřovaného páchne po alkoholu, dále laboratoří FN Olomouc, ústavem soudního lékařství, že vzorek byl doručen neporušen dne 7. 10. 2011 a výsledek vyšetření vykazuje 0,20 g/kg při použití metody 1. plynové chromatografie a 2. Widmarkovou zkouškou,
- úřední záznam Policie ČR ze 14. 10. 2011 provedený nstržm. J. H.,
- kalibrační protokol č. 11/606/1-2 a ověřovací list č. 7001-OL-D0570-11 ze dne 2. 9. 2011 vydaný Českým metrologickým institutem,
- protokol o ústním jednání ze dne 8. 2. 2012, kterého se zúčastnil pouze zástupce obviněného,
- Věstník Ministerstva zdravotnictví ČR 7/2006,
- rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 14. 2. 2012, odvolání proti tomuto rozhodnutí a rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2012, kterým rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 14. 2. 2012 bylo zrušeno a věc byla správnímu orgánu I. stupně vrácena k novému projednání a rozhodnutí,
- předvolání k dalšímu jednání ze dne 2. 4. 2012, obviněnému doručeno dne 5. 4. 2012, na den 25. 4. 2012 (ze spisu není zřejmé, proč se jednání neuskutečnilo dne 25. 4. 2012 a proč je další předvolání k jednání na den 23. 5. 2012),
- vypovězení plné moci zástupci ze dne 26. 4. 2012, správnímu orgánu došlo dne 27. 4. 2012 včetně omluvy na nařízeného jednání pro nemoc, datovanou dne 27. 4. 2012 včetně rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 26. 4. 2012 s kontrolou 10.5.,
- předvolání ze dne 2. 5. 2012 k jednání 23. 5. 2012 s tím, že v případě řádné omluvy jsou další termíny na dny 28. 5., 30. 5. 2012 atd.
- návrh na doplnění dokazování ze dne 3. 5. 2012 o znalecký posudek z oboru toxikologie,
- protokol o ústním jednání ze dne 23. 5. 2012, ke kterému se obviněný nedostavil,
- podání obviněného datované 24. 5. 2012 (doručeno 25. 5. 2012) označené jako omluva z nařízeného jednání, a to ve dnech 28. 5., 30. 5., 4. 6., 6. 6. 2012 z důvodu zdravotní indispozice s předložením rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnost a s žádostí o stanovení nového termínu.

[8] Dne 23. 5. 2012 bylo vydáno rozhodnutí č. j. OD/80633/2011/Mi.-1685 (doručeno 25. 5. 2012).

[9] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 8. 6. 2012 odvolání a dne 12. 6. 2012 bylo toto předloženo k rozhodnutí Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje.

Další rozhodné skutečnosti

[10] Krajský soud provedl důkaz znaleckým posudkem Ing. J. Z. ze dne 3. 9. 2012, č. 7000, jehož obsah shrnuje. Znalec se po popisu skutkového stavu zaměřil na principy provádění dechových zkoušek, přičemž seznamuje čtenáře se základním fungováním měřících zařízení a možnými zdroji ovlivnění naměřených hodnot, obecně relativizuje výsledky měření a uvádí několik případů, kdy dochází k pozitivnímu výsledku i při nulové hladině alkoholu v krvi: (i) vyhodnocení nálezu pod 0,2 g/kg jako pozitivního, neboť není respektována fyziologická hladina; (ii) požití alkoholického nápoje krátce před dechovou zkouškou, aniž by resorpci alkoholu do krve; (iii) požití malého množství nápoje či léku s obsahem alkoholu, kdy v krvi nedojde k zvýšení hladiny nad fyziologickou hodnotu; (iv) kontaminace z některých žvýkaček, byť alkohol neobsahují a (v) skutečnost, že na konci eliminační fáze hodnoty koncentrace alkoholu ve slinách značně převyšují koncentrace alkoholu v krvi. Znalec v části II. (označené jako „POSUDEK“, jež obsahuje odpovědi na položené otázky) zdůraznil, že dechové analyzátory zjišťují hodnoty koncentrace alkoholu v krvi pouze nepřímou z koncentrace alkoholu v dechu, kalibrace měřícího přístroje tedy nezaručuje shodu mezi naměřenou hodnotou a skutečnou hladinou alkoholu v krvi, ale pouze standardnost odezvy přístroje, přičemž konstatuje, že různé nepřesnosti v měření pomocí analyzátorů vedla i k vypracování metodiky Ministerstva dopravy, podle níž se od výsledku vyšetření odečítá 0,24 ‰, což je reálná chyba měření. Znalec zdůraznil, že při laboratorním vyšetření se hodnota 0,2 ‰ a nižší považuje za neprůkaznou. Dále, že při hladině do 0,2 ‰ se uplatňuje nižší rychlost eliminace alkoholu v krvi než při hladině vyšší. Závěrem znalec uvedl, že výsledky dechových i laboratorních vyšetření je nutno považovat za neprůkazné, přičemž zdůraznil, že při fyziologických hladinách, tj. do 0,2 ‰ nedochází k negativnímu vlivu na řídicí schopnosti. Soud považuje znalecký posudek do značné míry za přesvědčivý, nicméně z něj není patrné, resp. nebyla položena otázka, na vztah naměřených hodnot dechovými analyzátory a laboratorním vyšetřením z pohledu časového odstupu a odbourávání alkoholu v krvi; dále soud vidí rozpor ve znaleckém posudku, kdy znalec uvádí, že hodnotu pod 0,24 ‰ při zkoušce dechovým analyzátozem je potřeba považovat za neprůkaznou a tento závěr vztahuje i pro naměřené hodnoty u žalobce, které však jsou vyšší než uvedená hodnota 0,24 ‰.

[11] Soud s ohledem na naměřené mezní hodnoty a neúplnost dosud vypracovaného znaleckého posudku zadal vypracování dalšího znaleckého posudku, konkrétně ustanovil RNDr. M. S. Znalkyně soudu předložila znalecký posudek ze dne 12. 5. 2014, č. ex-334/14, kde konstatuje, že (i) s přihlédnutím k časovému odstupu mezi dechovou zkouškou a odběrem krve, lze říci, že koncentrace alkoholu v krvi zjištěná dechovým analyzátozem je v souladu s hodnotou alkoholu v krvi stanovenou metodou plynové chromatografie, přičemž konstatovala rychlost eliminace alkoholu v rozmezí 0,12 – 0,2 g/kg/hod; (ii) k užití propolisu znalkyně uvedla, že hodnoty naměřené při dechové zkoušce mohou být bezprostředním požitím alkoholu ovlivněny, avšak při opakované zkoušce po minimálně pěti minutách, dojde buď k výraznému snížení naměřené hodnoty, nebo k negativnímu výsledku. Závěrem znalkyně uvedla, že v době dopravní kontroly, tj. 5. 10. 2011 v 11:16 hod. se u žalobce hladina alkoholu v krvi pohybovala okolo 0,3 g/kg.

[12] Žalobce podáním ze dne 3. 6. 2014 zpochybnil závěry znalkyně RNDr. S., neboť se domnívá, že znalkyně nevycházela z ucelených informací a všech skutečností, které dechovou zkoušku provázely, např. nezohlednila čerstvě vytržený zub žalobce a možnost ulpění propolisu v ráně, dostatečně nezohlednila užití medikamentu propolis, nevypořádala se s metodikou postupu pro stanovení alkoholu v krvi a konečně, že znalkyně neprovedla výpočet odbourávání alkoholu a vyslovila překvapivý závěr. Soud se částečně ztotožnil s žalobcem ohledně neúplnosti znaleckého posudku, který byl dle názoru soudu odstranitelný výsledkem znalkyně.

[13] Znalkyně u jednání před soudem dne 18. 11. 2015 doplnila, že čerstvě vytržený zub žalobce neměl vliv na naměřené hodnoty, neboť je vyloučeno, že by alkohol v ráně ulpěl a dechová zkouška by pak vykazovala zvýšené falešné hodnoty, naopak otevřená rána by mohla přispět k rychlejšímu vstřebání alkoholu dutinou ústní. Znalkyně uvedla, že je nemožné, aby osoba, která nepožila žádný alkohol, vykazovala fyziologickou hodnotu 0,2 g/kg v krvi, přičemž tato hodnota odpovídá dle názoru znalkyně aplikaci či požití 54 – 63 ml 40 % alkoholu půlhodinu před odběrem krve. Dle znalkyně se eliminace alkoholu pohybuje v rozmezí 0,12 – 0,2 g/kg/hod, rychleji pouze u osob navykých alkoholu a nižší pouze u osob s těžkou jaterní dysfunkcí. Žalobce na tomto jednání ponechal na úvaze soudu, zda provede revizní znalecký posudek, s ohledem na různé závěry obou znalců.

[14] U jednání soudu dne 9. 3. 2016 pak žalobce rozvedl svou námitku proti nedodržení postupu měření, když tvrdí, že před a mezi měřením kouřil.

Právní úprava

[15] Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

[16] Podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, příslušníka Vojské policie, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tímto zvláštním předpisem je zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 225/2006 Sb.

[17] Podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, *orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odstavce 1 pod*

vlivem alkoholu, a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem 9a), odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření.

[18] Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

[19] Podle ust. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Právní posouzení věci samé

[20] K žalobnímu bodu ohledně porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Žalobce jen v obecné rovině vytknul správnímu orgánu, že nepostupoval v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, aniž blíže uvedl, v čem vůči němu správní orgán citované ustanovení (viz odstavec 14 tohoto rozsudku) porušil. Proto soud rovněž jen v obecné rovině uvádí, že po přezkoumání správního procesu i rozhodnutí ve věci samé porušení tohoto právního ustanovení neshledal.

[21] V projednávané věci policisté dvakrát (v rozmezí šesti minut) provedli u žalobce dechovou zkoušku kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu s výsledkem nejdříve 0,30 ‰ a poté 0,29 ‰ alkoholu v krvi. Tyto výsledky žalobce nezpochybnil a správnost stvrdil svým podpisem. Soud s ohledem na platnou kalibraci analyzátoru alkoholu v dechu (ve správním spise doložen kalibrační protokol ze dne 1. 9. 2011 a Ověřovací list č. 7001-OL-D0570-11 ze dne 2. 9. 2011) výsledky nezpochybnil. Pro vyhodnocení naměřených hodnot je nutno vzít v úvahu možnou odchylku měření přístroje v hodnotě 0,04 ‰ a dále fyziologickou hladinu alkoholu v krvi v hodnotě 0,2 ‰, která může být způsobena jinými vlivy, než je přímé požití alkoholu. Tyto hodnoty je nutno od naměřených hodnot odečíst. Jak již v tomto odstavci uvedeno, policisté dechovou zkouškou zjistili výsledek 0,30 ‰ a po šesti minutách 0,29 ‰ alkoholu v krvi, když mezi první a druhou dechovou zkouškou byl odstup šesti minut a výsledek nepřekročil 10 % (metodika ČMI). Orientační dechová zkouška splňovala podmínky použitelnosti a i po odečtení uvedené odchylky byl stále dán pozitivní výsledek prokazující přítomnost alkoholu v krvi. Při provedení odečtu odchylky od výsledku první dechové zkoušky, tedy nejbližší době, kdy žalobce řídil vozidlo, byla hodnota 0,06 ‰ a při druhé zkoušce byla hodnota (po odečtu) 0,05 ‰ – tedy výsledky nenulové, byť marginální. V České republice však platila a platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Je-li ve správním řízení prokázána přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato

skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou naplněny znaky skutkové podstaty přestupku dle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 59/2010 ze dne 21. 9. 2010). I při zjištění uvedených hodnot žalobce dal souhlas k odbornému lékařskému vyšetření. Z výsledku vyšetření pak vyplynulo, že za hodinu po první dechové zkoušce u žalobce byly zjištěny překrvené spojivky, dech páchl po alkoholu a výsledek vyšetření vykazoval hodnotu 0,20 g/kg. Soud se nepřiklonil k pravdivosti tvrzení žalobce, že výsledky byly ovlivněny užitím sirupu proti kašli, konkrétně propolisem, a to s odkazem na uvedené lékařské vyšetření v novojičínské nemocnici, které bylo provedeno hodinu (odběr krve byl proveden cca půlhodinu po dechové zkoušce) po zastavení žalobce policií a lékař uvedl, že je cítit zápach alkoholu a jsou prokrvené spojivky. Soud za rozhodující vzal hodnoty zjištěné v okamžiku zastavení žalobce policií a s ohledem na skutečnost, že vyšetření dechu bylo provedeno v souladu s metodikou a byly podpořeny i vyšetřeními v nemocnici, byť toto vyšetření ukázalo hodnotu 0,2 g/kg alkoholu v krvi, což je podle metodiky uveřejněné ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví ČR 7/2006, nutno považovat za výsledek negativní. Nicméně tento výsledek je potřeba považovat za reálnou hodnotu alkoholu v krvi, která v kontextu předchozí řádně provedené dechové zkoušky a časového odstupu v korelaci s rychlostí eliminace alkoholu v lidském těle, může dechovou zkouškou naměřené hodnoty podpořit. Soud přitom vychází z rychlosti eliminace, kterou uvedla znalkyně RNDr. S., tj. 0,12 – 0,2 g/kg/hod, tedy byl-li odběr krve proveden cca půlhodiny po dechové zkoušce, pak lze dojít k závěru, že hodnota hladiny alkoholu v krvi žalobce by poklesla o 0,06 – 0,1 g/kg na hodnotu 0,2 – 0,24 g/kg, tj. přesně na tu, kterou zjistilo laboratorní vyšetření. Soud nesouhlasí se závěrem žalobce, že znalkyně neprovedla výpočet sama, když tento výpočet lze provést se znalostí matematiky základní školy.

[22] Soud nesdílí názor žalobce o vadnosti přístroje, kterým u něj byla provedena dechová zkouška. Použitý analyzátor dechu měl v době měření platnou kalibraci, viz protokol č. 11/606/1-2 a má řádný ověřovací list č. 7001-OL-D0570-11 ze dne 2. 9. 2011 vydaný Českým metrologickým institutem. Součástí spisu jsou řádné výtisky výsledků zkoušek, které žalobce podepsal.

[23] Pokud má žalobce za to, že výsledek byl ovlivněn užitím léku, pak by si měl být při užívání jakýchkoliv léků vždy vědom toho, zda konkrétní lék může ovlivnit jeho řídicí schopnosti. Vzhledem k tomu, že k odpovědnosti za přestupek stačí jen zavinění z nedbalosti, pak žalobce musí vědět, že může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, jestliže řídí motorové vozidlo po užití toho kterého konkrétního léku, nadto by musel zkonzumovat nadměrné množství tohoto léku, aby dosáhl naměřených hodnot, jak vyplynulo ze závěru znalkyně RNDr. S. Jiná by byla situace, kdyby měl žalobce pozůstatky propolisu v dutině ústní a dechová zkouška by proto vykazovala „falešně“ zvýšené hodnoty, avšak tato situace byla vyloučena druhou dechovou zkouškou, která byla provedena s řádným časovým odstupem a nevykazovala hodnotu o deset procent vyšší nebo nižší než měření první. K následně rozšířené námitce vady měření, resp. požadavku na testovanou osobu, tj. že žalobce před a mezi dechovým měřením kouřil, kterou žalobce vznesl poprvé až u druhého soudního jednání, soud konstatuje, že tuto námitku považuje za zcela účelovou, vznesenou v argumentační nouzi. Žalobce se o skutečnosti, že bezprostřední kouření může mít dopad na správnost

měření, musel dozvědět nejpozději při studiu podkladů pro své vyjádření ze dne 3. 6. 2014, kdy sám odkazuje na metodiku Ministerstva zdravotnictví, která tuto informaci obsahuje.

[24] Na okraj soud poznamenává, že nebylo nutno zadávat vypracování dalšího znaleckého posudku, a to především s ohledem na to, že sám znalec Ing. Z. v posudku uvedl, že za neprůkazné se považují výsledky dechových zkoušek pod úroveň hodnoty 0,24 g/kg, přičemž jeho závěr o neprůkaznosti dechové zkoušky v posudku uvedený nekoresponduje s obsahem posudku samotného. Následný znalecky posudek by se mohl zabývat pouze otázkou správnosti metodiky pro vyhodnocení naměřených hodnot, jež stanoví, že průkaznými jsou pouze výsledky dechové zkoušky od 0,25 g/kg, přičemž soud nevidí důvod, proč tuto metodiku revidovat, když sama vznikla ve spolupráci s odbornou obcí lékařskou a vychází z poznatku lékařské vědy.

[25] Pokud se týká projednání věci správním orgánem I. stupně bez přítomnosti žalobce, pak v postupu správního orgánu soud neshledal vadu řízení. Žalobce se k prvnímu jednání dne 8. 2. 2012 nedostavil, další jednání původně naplánované na 25. 4. 2012 se neuskutečnilo a další nejbližší termín byl stanoven na 23. 5. 2012, což žalobce obdržel dne 4. 5. 2012. Jednání se konalo v nepřítomnosti žalobce, když tento před jednáním se řádně neomluvil, a správní orgán týž den ve věci rozhodl. Teprve dne 25. 5. 2012 byla správnímu orgánu doručena omluva a žádost o stanovení nového termínu; téhož dne bylo žalobci doručeno správní rozhodnutí.

[26] Závěrem, s ohledem na výše uvedené, soud neshledal důvodnými námitky uvedené v odstavci [4] tohoto rozsudku, ale ani ty, o které žalobce žalobu doplnil podáním ze dne 3. 6. 2014. Správní orgány správně provedly právní kvalifikaci přestupku, když řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty a shromáždily potřebné důkazy o jeho spáchání žalobcem. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí, stejně tak neshledal nedostatečné odůvodnění výše stanovené sankce, ani jiné vady, ke kterým by musel přihlížet z moci úřední.

[27] Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[28] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

[29] V souladu s ust. § 60 odst. 4 s. ř. s. zavázal soud žalobce zaplatit náklady státu vzniklé na znalečném v celkové výši 1.617,- Kč, jelikož u žalobce neshledal podmínky pro osvobození od soudních poplatků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 9. března 2016

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně